

HINGELT TEGUTSEJA

Kuigi IBM Eesti töökorraldus on praeguseks muutunud ja Eesti haru kuulub nüüd tunduvalt lähedasema Poola ja Baltimaade divisjoni, on Valdo Randpere leidnud väljakutse hoopis teises valdkonnas.

SUKELDUMINE POLIITIKASSE

IBMis töötamine ja poliitikas osalemine ei kõla teadupärast kuidagi kokku, seepärast võttis Randpere sõprade ettepaneku astuda Reformierakonda vastu alles 2009. aasta suvel, kui ta töö ettevõttes lõpetas.

“Ka IRL on maailmavaateliselt mulle üsna lähedane, ent mulle meeldis Reformierakond sealse inimeste ja kokkukuuluvuse pärast. Erakonnaga liitumine sattus ajale, kui olid tulemas kohalikud valimised. Osutasin valituks Tallinna linnavolikokku, ent ega mu erakondliku kuuluvuse tõttu erilist lootust polnud, et ükski ettepanek läbi läheb,” nendib mees.

Peale töö Tallinna linnavolikogu Reformierakonna fraktsioonis on mees paar aastat olnud ka Tallinna piirkonna juhatuse liige ning Reformierakonna volikogu aseesimees. Viimastel riigikogu valimistel pääses ta riigikokku.

Eesti on tegelikult meeldivalt pisike.

“Erasektori otsused on ikka ratsionaalsed. Vahel eksitakse, aga kaalutluste taga on ratsionaalsuse otsing. Poliitikas on asi märksa keerulisem,” märgib Randpere uue tegevusvaldkonna eripärasid vaagides.

“Poliitik peab arvestama, mida arvavad ümberkaudsed inimesed või kaaslased, kuidas mingi seisukoht sobib konteksti, mida arvab opositsioon, mida ootab valija. Mõnikord on veel eraldi küsimus see, mis oleks Eestile lõppkokkuvõttes hea. Sellele vastates võib poliitiku seisukoht valijate või kaaslaste arvamusega vastuollu minna. Vahel loodad, et ühel päeval saavad ka teised aru, et tehti õige otsus, aga see pole kunagi kindel,” räägib ta.

RIIGIKOGU ON LÄBILÕIGE ÜHISKONNAST

“Mina usun ideede konkurentsi. Seisukohti on erinevaid, kui vaja, siis vaidle ja kaitse oma ideid,” sedastab Valdo Randpere.

“Kui opositsioonipoliitiku seisukoht erineb minu omast kardinaalselt, ent on hästi põhjendatud ja läbi mõeldud, saan seda austada. Arutleda ja lähendust otsida võib, mulle meeldib hea debatt. Riigikogus on aga ääretult erinevaid inimesi. See on otsekui läbilõige Eestist. Palju on paratamatult ka rumalust ja lihtsalt demagoogiat. Samas, mida nutikam on inimene, seda lihtsam on tema vastu respekti tunda. Mina ei kasutaks kaua poliitikas olnute kohta väljendit “poliitbroiler” – kui inimene on oma tööd juba kaua ja hästi teinud, ei ole mõtet teda halvustada,” arutleb mees.

Traktoriga kodusaias müttamine ning puutöö ja mööbli valmistamine on Valdo Randpere hobid, mis aitavad tõiseid mõtteid vahelduseks eemale peletada.

Eesti elu mitmekihilisust vaagidest teatab Randpere, et peasjalikult vihastab teda rumalus: “Kui mõnes küsimuses lihtsalt rumalusest mingi hirm inimestes üles köetakse, siis see tõesti pahandab mind. Kui ei tea, siis ära vaidle või uuri asja, tee endale selgeks ja vaidle alles siis. Pole tarvis vaeandmeid esitada. Paraku on sageli nii, et isegi kui vaidleja argumentide selgete faktidega kummutad, ei aita see midagi, sest poliitikas ei ole tõde absoluutne. Samas on ju olemas asjad, milles võiks lihtsalt kokku leppida, olgu selleks siis majandusmuudel või maksusüsteem.”

Netiavarustes anonüümselt poliitikateemadel sõimlemine häirib Randperet samuti: “See ei meel-

di mulle kohe üldse. Kui inimesel on midagi öelda, siis võiks ta ikka julgeda seda oma nime alt avalikult teha.”

Kuigi Eestimaal on palju niisuguseid kohti, mida Valdo Randpere arvates paremaks saab muuta, usub mees, et lõppkokkuvõttes on Eesti siiski hea koht, kus elada.

“Eesti on meeldivalt pisike. Kui meil midagi muutmist vajab, kas majanduses või muidu elus, siis saab seda seaduste kaudu teha. Igasugused muudatused on tunduvalt lihtsamad kui vanades konservatiivsetes riikides. Poliitikas olles saab väikses riigis midagi realselt korda saata,” usub mitmekülgne mees.